

[Knud Lind]

Det er jo sådan noget, der gør, at Fremskridtspartiet er nødsaget til at rejse debatten her, og den er meget aktuell. Vi ønsker at standse tilgangen af økonomiske flygtninge til Danmark, så vi undgår endnu flere arbejdsløse.

Og vi ønsker at udvise de kriminelle udlændinge i stedet for som nu, at man senere præmierer dem med at give dem dansk indfødsret. Det er, mens de endnu har opholdstilladelse, at de skal ud af klappen, og det hurtigst muligt, så snart de er kriminelle. I stedet for laver man særlige lokaler og særlige institutioner i Sandholmlejren, de skal bestemt ikke sidde i fængsel. Og hvis de så endelig kan klare sig ud over det, ja, så bliver de præmieret, når der er gået nogle år, med dansk indfødsret. Hvad er det da for noget? Det er ikke den holdning, der tilkendegives ude i befolkningen.

Jeg føler, at justitsministerens tale i dag var lidt anderledes, end den hidtil har været ført fra denne talerstol af regeringen. Jeg kunne godt tænke mig at få at vide, om det er således, at man ikke har taget misteltenen i ed i Det Radikale Venstre. Har man fået dem med på det forskellige? Det lød, som om Socialdemokratiet var villig til at diskutere familiesammenføringer.

Man har nævnt, at der måske på et tidspunkt var lidt mange korte bemærkninger. Om lidt vil vi høre en tale fra hr. Arne Melchior om alle disse gode danskere, der har været udenlandske statsborgere, Bournonville, Stephan Hurwitz osv. – jo, det er sagt fra denne talerstol af hr. Arne Melchior gang på gang – og derfor vil jeg sige, at det jo ikke er de enkeltstående tilfælde, men det er de store tal, det drejer sig om her.

Kirsten Lee (RV):

Med kedsommelig forudsigelighed udfører Fremskridtspartiet nu igen den rituelle handling, der går ud på at debattere, hvorvidt vi skal stramme udlændingeloven. De myter og fordomme, som Fremskridtspartiet selv har skabt, fremhæves igen.

Det saglige indhold, som f.eks. bare sådan noget som hæderlige tal, kerer man sig ikke om i Fremskridtspartiet. Kan fru Pia Kjærsgaard eller hr. Knud Lind. f.eks. dokumentere, at asylansøgere i stigende grad ikke har behov for asyl, som det blev sagt i både fru Pia Kjærsgaards og hr. Knud Linds ordførertale? Det kan de jo ikke – og de er formentlig også helt

lige glade med det, for det, det her handler om, er at puste til fremmedhadet.

Fupægteskaber fremhæves igen. Hvor mange er der? Lad os få tallene på bordet. Vi har bedt om dem i Retsudvalget, men justitsministeren har ikke været i stand til at give os konkrete tal.

Både hr. Knud Lind og også hr. Fischer var inde på, at det var godt 8.000 personer, der kom hertil på baggrund af familiesammenføringsreglerne. Der er ikke kommet godt 8.000 personer på den baggrund. Tilladelserne er givet, men antallet af tilladelser svarer jo slet ikke til antallet af indrejste. Det vil jeg gerne bede justitsministeren om at bekræfte. Vi ved bl.a., at der i 1988 blev givet 1.200 familiesammenføringstilladelser til flygtninge, men der var kun 700, der indrejste, og det tyder på, at i de hjemlande, hvor flygtningene har pårørende, forfølger man også de pårørende efter, at flygtningene er kommet ud, ved f.eks. at nægte dem pas, og hvad der ellers skal til for at rejse ud af et land.

Vi ved også, at den samme person kan optræde både under familiesammenføring og som anerkendt flygtning, det vil sige, at der er truffet flere afgørelser i den samme sag. Det påvirker naturligvis også tallene. Jeg vil gerne yderligere understrege, at 8.000 tilladelser altså ikke betyder 8.000 indrejste.

For Det Radikale Venstre er det afgørende at respektere familien som en enhed, også når det drejer sig om flygtninge og indvandrere, og det vil være afgørende for os i enhver debat i dette Folketing om familiesammenføringsregler.

For Det Radikale Venstre udspringer holdningen til dansk flygtningepolitik ikke af en tilfældig vurdering af, hvor mange flygtninge vi kan overkomme at modtage. Vores holdning udspringer alene af vores retsopfattelse og af et humanistisk livssyn. Vi ønsker at arbejde for overholdelse af menneskerettighederne, der har hårde vilkår ude i verden, og vi føler en forpligtelse til at hjælpe mennesker i nød.

I disse måneder er vi alle begejstrede over den udvikling, der sker i Østeuropa, men efterhånden som diktaturets åg letter, ser vi også nogle uheldige tendenser, deriblandt nogle nationalistiske, der f.eks. har ført til, at rumænere er gået til angreb på det ungarske mindretal i Transsilvanien. Værre endnu er det, at antisemitismen igen er begyndt at stikke sit hæslelige hoved frem.